

РЕШЕНИЕ

№ 9511

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 27.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **3430** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по повод подадена жалба от „Специализирана болница за рехабилитация – Банкя“ АД, представлявана от изпълнителния директор д-р Н. К. и прокуриста Д. К. чрез адв. Т. М. срещу заповед за налагане на санкции № РД-253С-164/28.02.2024 г., издадена от управителя на НЗОК, с която на основание чл. 74, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) на жалбоподателя е наложена санкция „финансова неустойка“ в общ размер на 4800 лева.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Посочва се, че в мотивите на заповедта са посочени като нарушени едни законови разпоредби, а в диспозитива ѝ са записани други, което прави административният акт вътрешнопротиворечив и в колизия с НРД за МД за 2020-2022 г. и НРД за МД за 2023-2025 г. Твърди се, че заплатеният от пациентите „процедурен чаршаф“ не е необходим консуматив за провеждането на терапевтични процедури, не влиза в цената на клиничната пътека и не е необходим за изпълнение на дейностите, извършени в полза на здравноосигурените лица от лечебните заведения.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорената заповед по съображения, изложени в жалбата. Претендира разноски.

Ответникът – Управителят на НЗОК, редовно призован, се представлява от юрк. Й., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № РД-25-8/03.01.2024 г. на основание чл. 72, ал. 2, ал. 5 и ал. 6 от ЗЗО управителят на НЗОК наредил да бъде извършена самостоятелна проверка на територията на РЗОК-С. столична, с обект на проверката: „Специализирана болница за рехабилитация – Банкя“ АД. Задачата на проверката била посочена като контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с НРД за медицинските дейности за 2020-2022 г. и НРД за 2023-2025 г. Със заповедта за проверяващи били определени експерти, длъжностни лица – служители на НЗОК. Резултатите от проверката били отразени в протокол № РД-25-8-1/17.01.2024 г., съставен от началник отдел в дирекция „КДЗЗО“ и двама главни експерти в дирекция КДЗЗО в НЗОК, който протокол бил връчен на жалбоподателя чрез системата са сигурно електронно връчване на 18.01.2024 г. В срока по чл. 74, ал. 4 от ЗЗО не е постъпило писмено становище от лицето-обект на проверката.

На 28.02.2024 г. на базата на извършената проверка и съставения протокол и на основание чл. 74, ал. 5 ЗЗО и чл. 463, ал. 1 от НРД за 2023-2025 г. и чл. 414, ал. 3 от НРД за 2020-2022 г. във вр. с § 9 от ПЗР на НРД за МД 2023-2025 г., чл. 455, ал. 3, чл. 453, ал. 1, т. 1 и ал. 2, чл. 454 от НРД за МД за 2023-2025 г. управителят на НЗОК издал Заповед № РД-253С-164 за налагане на санкция „финансова неустойка“ в общ размер на 4800 лева за установени нарушения от страна на „Специализирана болница за рехабилитация – Банкя“ АД. Констатирани били 24 броя еднотипни нарушения (описани в 24 точки) на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ по клинична пътека (КП) № 265 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно-двигателния апарат“, свързани със заплащане от здравноосигурено лице, хоспитализирано в лечебното заведение, а именно – заплащане на „процедурен чаршаф“ за сумата от 1,20 лева. В обстоятелствената част на оспорения акт било посочено, че „процедурният чаршаф“ е необходим консуматив за провеждането на терапевтичните процедури, с които лечебното заведение отчита клиничната пътека за завършена и влиза в нейната цена. Поради това е направено заключението, че лечебното заведение е изисквало и получило неправомерно заплащане за този консуматив. Всички ИЗ, по които са констатирани нарушения, са приложени по делото.

За всяко едно от тези нарушения била наложена финансова неустойка в размер на 200 лева. В диспозитива на заповедта нарушенията били описани както следва:

- от т. 1 до т. 6 включително, по т. 8, т. 9, т. 10, т. 12, т. 13, т. 14, т. 16, т. 20, т. 22 и т. 23 - като такива по чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 16 от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- нарушенията по т. 7, т. 15, т. 17, т. 18, т. 19, т. 21 и т. 24 - като такива по чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 16 от НРД за МД 2020-2022 г. във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- В точка 11 било посочено нарушение на чл. 33, т. 5 вр. чл. 374, ал. 1, т. 2 „б“ от НРД за МД 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съобразно правомощията, установени в чл. 74, ал. 5 от ЗЗО, при спазване на изискването за писмена форма и не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, налагащи отмяната на оспорената заповед. Процедурата за извършване на контрол за изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК – контрольори, при спазване на изискванията на Глава втора, раздел X от ЗЗО и Глава двадесета и двадесет и първа на НРД за МД от 2023-2025 г. В случая всички разписани правила за извършване на проверката са спазени. Издадена е заповед за възлагане на проверката от компетентния орган, съгласно чл. 72, ал. 3 от ЗЗО. Съставен е протокол за извършената проверка с изложени констатации. На проверявания е предоставена възможност да упражни правото си по чл. 74, ал. 4 ЗЗО.

Съдът намира обаче, че оспорената заповед е издадена в нарушение на изискванията за форма на акта, съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК поради несъответствие между мотивите ѝ и постановения диспозитив. Налице е несъответствие между формираната воля на решаващият орган, обективизирана в мотивите на заповедта и нейното външно изразяване в нейния диспозитив. В обстоятелствената част на заповедта са описани подробно констатираните нарушения, като след всяко описание е посочена и нарушената материално-правна норма. Така за:

- т. 1 – до т. 6 в мотивите като нарушени се посочват нормите на чл. 33, т. 4 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г., докато в диспозитива като нарушени са изписани чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 8 е записано нарушение на чл. 33, т. 4 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 9 е записано нарушение на чл. 33, т. 5 вр. чл. 374, ал. 1, т. 2“б“ от НРД за МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 10 е записано нарушение на чл. 33, т. 4 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1“б“ от НРД за МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 11 е записано нарушение на чл. 33, т. 4 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1“б“ от НРД за МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 33, т. 5 вр. чл. 374, ал. 1, т. 2“б“ от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 12 е записано нарушение на чл. 33, т. 4 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1“б“ от НРД за

МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 13 е записано нарушение на чл. 33, т. 4 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1“б“ от НРД за МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 14 е записано нарушение на чл. 33, т. 5 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1“б“ от НРД за МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 16 е записано нарушение на чл. 33, т. 4 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1“б“ от НРД за МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 20 е записано нарушение на чл. 33, т. 5 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1“б“ от НРД за МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 22 е записано нарушение на чл. 33, т. 4 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1“б“ от НРД за МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

- За т. 23 е записано нарушение на чл. 33, т. 4 вр. чл. 374, ал. 1, т. 1“б“ от НРД за МД за 2023-2025 г., а в диспозитива - чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

Единствено за нарушенията, описани в т. 7, т. 15, т. 17, т. 18, т. 19, т. 21 и т. 24 е налице съвпадение между посоченото в мотивите и в диспозитива на заповедта.

В обобщение, налице е несъответствие между формираната воля на решаващия орган досежно нарушените разпоредби от закона, изразена в мотивите на решението и в неговия диспозитив. Това противоречие представлява особено съществено нарушение на формата на акта, тъй като препятства възможността да се установи, каква е била действителната воля на решаващия орган. Мотивите и диспозитива са две безусловно необходими и взаимнообвързани части. Мотивите са писмени съображения на органа, обхващащи преценката на доказателствата, фактическите констатации и правните изводи, въз основа на които органът е стигнал до своето решение, въз основа на които е обосновал крайния си извод, изведен в диспозитива на акта. Мотивите са отправна точка за преценка на законосъобразността и правилността на констатациите и изводите на органа. Описаното представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК. Следва да се отбележи, че в НРД за МД за 2023-2025 г. изобщо не фигурира чл. 30, т. 5, както и чл. 344, ал. 1, т. 1б, посочени като нарушени в диспозитива на оспорената заповед. Тези разпоредби са част от НРД за МД за 2020-2022 г.

Предвид гореизложеното оспорената заповед следва да бъде отменена в частта, с която се налагат санкции „финансова неустойка“ в размер на 200 лева по т. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 20, 22 и 23.

Що се отнася до наложените санкции за описаните нарушения в т. 7, т. 15, т. 17, т. 18, т. 19, т. 21 и т. 24, а именно нарушения по чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 1б от НРД за МД 2020-2022 г. съдът счита, че административният орган е приложил правилно материалния закон. Всички посочени нарушения са извършени до 31 август 2023 г., поради това за тях правилно са приложени разпоредбите от НРД за МД за 2020-2022 г. на основание § 9 от ПЗР на НРД за МД за 2023-2025 г. Съгласно чл. 30, т. 5 от НРД за

МД 2020-2022 г. изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПр/КПр, в които изрично е посочено. В чл. 344, ал. 1, т. 1“б“ е посочено, че НЗОК закупува договорената и извършената дейност от изпълнителите на БМП от обхвата на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК, съгласно Наредба № 9 от 2019 г., както следва: за дейностите по КП, които включват медицински дейности и здравни грижи по КП, в стойността на които се включват: необходимите прегледи и консултации за осъществяване на диагностично-лечебния процес; две ежедневни визитации от лекуващия и/или дежурния лекар (при липса на промяна в състоянието на пациента се записва "статус идем"); необходимите за дейността лекарствени продукти (извън тези по чл. 329, ал. 1, т. 1 и 2); основни лекарствени продукти (есенциална листа на Световната здравна организация (СЗО) за осъществяване на анестезия и седация; основни контрастни вещества (с изключение на тези за ЯМР) съгласно есенциална листа на СЗО; медицински изделия (извън тези в списъците по чл. 13, ал. 2, т. 2 от Наредба № 10 от 2009 г., както и извън тези, за които изрично в ДЛА е посочено, че НЗОК не заплаща за тях); услуги, включващи професионални здравни грижи, съгласно Наредба № 1 от 8.02.2011 г.; минимум трикратно диетично хранене, предоставено на пациентите по време на тяхната хоспитализация.

По делото е установено, че констатираните нарушения са били извършени при прием на пациенти по КП № 265 „Ф. терапия и рехабилитация при болести на опорно-двигателния апарат“. При хоспитализацията на здравноосигурените лица (ЗОЛ) са били отчетени и извършени медицински дейности - диагностични и терапевтични процедури, включени в КП. Въпреки това ЗОЛ са заплатили за своя сметка „процедурен чаршаф“ на стойност 1,20 лв. В случая не може да се приеме защитната теза на жалбоподателя, че процедурният чаршаф, (представляващ стандартен хартиен чаршаф) не влиза в цената на КП, не е необходим за изпълнение на дейностите, извършени в полза на ЗОЛ, както и че последните доброволно са го закупили. Нормата на чл. 30, т. 5 от НРД за МД 2020-2022 г. изрично сочи, че изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени клинични пътеки, в които изрично е посочено. Горепосочената КП № 265, по която са констатирани нарушенията, не регламентира допълнително заплащане или доплащане за скъпоструващи медицински изделия или консумативи по време на престоя в болницата. Освен това въпросният процедурен чаршаф очевидно е необходим по хигиенни причини при провеждане на дейностите по физиотерапия и рехабилитация на пациентите. Поради това, сумата от 1,20 лева, заплатена от пациентите, е неправомерно изисквана от лечебното заведение.

На следващо място, наложената санкция е в предвидения в чл. 414, ал. 3 от НРД за МД за 2020-2022 г. минимален размер от 200 лева, като правилно е наложена за всяко едно от констатираните в т. 7, т. 15, т. 17, т. 18, т. 19, т. 21 и т. 24 нарушения и е в съответствие с целта на закона.

В заключение съдът приема, че оспорената заповед № РД-253С-164/28.02.2024 г. на управителя на НЗОК е незаконосъобразен административен акт в частта, с която се налага санкция „финансова неустойка“ в размер на 200 лева за нарушенията по т. 1, 2,

3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 20, 22 и 23, поради което и в тази част следва да бъде отменена. От друга страна заповедта в частта, с която са наложени санкции „финансова неустойка“ в размер на 200 лева за нарушенията по т. 7, т. 15, т. 17, т. 18, т. 19, т. 21 и т. 24 не страда от пороци, съставляващи отменителни основания по чл. 146 от АПК, поради което и жалбата следва да бъде отхвърлена в тази част. Така общият размер на наложените финансови неустойки за цялата заповед следва да бъде 1400 лева.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се следват разноски съобразно уважената част от жалбата, които в случая при претендиран размер от 1010 лв. (съгласно представен списък на разноските), възлизат на 713 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на санкции № РД-253С-164/28.02.2024 г., издадена от управителя на НЗОК, в частта: от т. 1 до т. 6 включително, т. 8, т. 9, т. 10, т. 12, т. 13, т. 14, т. 16, т. 20, т. 22 и т. 23 - с която е наложена санкция "финансова неустойка" в размер на по 200 лева за всяко едно нарушение на чл. 30, т. 5 вр. чл. 344, ал. 1, т. 16 от НРД за МД за 2023-2025 г. във вр. чл. 55, ал. 2, т. 3 от ЗЗО.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Специализирана болница за рехабилитация – Банкя“ АД, чрез адв. Т. М. против заповед за налагане на санкции № РД-253С-164/28.02.2024 г., издадена от управителя на НЗОК, в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на „Специализирана болница за рехабилитация – Банкя“ АД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 713 (седемстотин и тринадесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: